

Sygn. akt III Ca 542/23

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2024 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

po rozpoznaniu w dniu 12 marca 2024 r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej w K.

przeciwko A. B.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 5 kwietnia 2023 r.,

sygn. akt I C 1065/22

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu

w T. do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania odwoławczego.

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 542/23

UZASADNIENIE

Powódka (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w K. zażądała zasądzenia na jej rzecz od pozwanej A. B. kwoty 7.991,90 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia na jej rzecz od pozwanej zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie twierdziła, że pozwana nie wywiązała się z zawartej przez nią umowy pożyczki pieniężnej. Wskazała, że w stosunku do powyższych roszczeń toczyło się już Elektroniczne Postępowanie Upominawcze przed Sądem Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie, w którym wydano postanowienie o umorzeniu postępowania

Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Tarnowskich Górach

w zarządzeniu z dnia 17 08 2022r. przekazał sprawę do postępowania zwykłego, uznając, że brak jest podstaw do wydania nakazu zapłaty.

Pozwana A. B. wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie

na jej rzecz od powódki na jej rzecz zwrotu kosztów procesu, w tym zastępstwa procesowego oraz opłat skarbowych uiszczonych od złożonych pełnomocnictw.

Zarzuciła, że powódka nie wykazała zasadności i wysokości dochodzonego roszczenia jak również samej jego wymagalności. Podnosiła, że powódka zamiast odpisów dokumentów przedstawiła ich wydruki z systemów informacyjnych.

Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach w wyroku z dnia 5 04 2023r. zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 7 991,90 zł z odsetkami ustawowymi

za opóźnienie od dnia 22 07 2022r. oraz kwotę 2 317 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia jako źródło dochodzonych roszczeń wskazał regulację art. 720 § 1 k.c. Stwierdził, że pozwana zawarła

z powódką na odległość (tj. za pośrednictwem systemu bankowości elektronicznej) umowę pożyczki pieniężnej, z której się nie wywiązała. Powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego uznając,

że dowody z wydruków dokumentów przywołanych w treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku wykazują zasadność i wysokość powództwa. W ocenie sądu powódka wykazała także, że przekazała pozwanej kwotę określoną w umowie pożyczki. Powódka w tym celu przedłożyła wygenerowane elektronicznie potwierdzenie przekazania kwoty 13.100 zł na rachunek bankowy, którego posiadaczem była pozwana. Sąd Rejonowy zważył, że powództwo zostało wykazane co do zasady, jak i wysokości, wskazując, że dowody z dokumentów prywatnych oraz wydruków komputerowych mogą stanowić dowód w postępowaniu cywilnym albowiem, stanowią „inny środek dowodowy”. Ocenił, że elektroniczna forma umowy pożyczki nie zawierająca podpisu pozwanej oraz wykonania przelewu weryfikacyjnego uwiarygodniły zawarcie przez powódkę oraz pozwaną umowy pożyczki.

O odsetkach za opóźnienie się pozwanej w spełnieniu zasądanego świadczenia głównego orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 482 § 1 k.c.,

a o kosztach procesu przy zastosowaniu regulacji art. 98 § 1, 3 i 4 k.p.c.

w zw. z art. 99 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu.

Orzeczenie zaskarżyła **pozwana A. B.**, która wniosła o jego zmianę przez oddalenie powództwo lub jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpatrzenia oraz o zasądzenie od powódki na jej rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za pierwszą i drugą instancję według norm przepisanych. Ponadto wniosła o zasądzenie od powódki na jej rzecz zwrotu kosztów opłaty od pełnomocnictwa, opłaty za apelację i o rozpoznanie sprawy

na posiedzeniu niejawnym.

Zarzuciła, że przy ferowaniu wyroku naruszono przepisy prawa procesowego,

które miało wpływ na wynik sprawy, t.j. art. 233 § 1 k.p.c. polegające na braku wszechstronnego rozważenia zebranego materiału dowodowego, wybiórczej, dowolnej a nie swobodnej jego ocenie i w konsekwencji:

a) naruszenie przepisów prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy, t.j. art. 69 w zw. z art. 7 Prawa bankowego poprzez bezpodstawne przyjęcie na podstawie niezidentyfikowanych wydruków, że powódka dowiodła zawarcia umowy kredytu,

b) naruszenie przepisów prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy, t.j. art. 75c Prawa bankowego, poprzez przyjęcie, że powódka spełniła zadość wymaganiom tego przepisu i wypowiedziała umowę skutecznie,

c) naruszenie przepisów prawa materialnego, które miało wpływ na wynik sprawy, t.j. art. 75 Prawa bankowego, poprzez przyjęcie, że powódka spełniła zadość wymaganiom tego przepisu i wypowiedzenie umowy było skuteczne.

Powódka wniosła o oddalenie apelacji i zasądzenie na jej rzecz od pozwanej zwrotu kosztów postępowania apelacyjnego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował roszczenie powódki przyjmując, że ma ono źródło zawartej przez pozwaną i powódkę umowy pożyczki, lecz wadliwie rozpoznał sprawę, a w konsekwencji tego, skonstruował wadliwą podstawę faktyczną orzeczenia.

Konstruując podstawę faktyczną orzeczenia oparł się bowiem na informacjach zawartych w dołączonych przez powódkę do pozwu wydrukach dokumentów z systemu informatycznego, których forma została słusznie zakwestionowana przez skarżącą w toku postępowania przed Sądem pierwszej instancji oraz w apelacji.

Nie zostały one bowiem w żaden sposób uwierzytelnione, przez co jakkolwiek stanowią one „inny środek dowodowy” w rozumieniu art. 309 k.p.c. to ich moc dowodowa jest znikoma i w kontekście zajętego przez pozwaną stanowiska w sprawie (zakwestionowała ona w odpowiedzi na pozew m.in. wydruki z systemu teleinformatycznego, w tym niepodpisaną przez pozwaną umowę pożyczki; k. 83-84 akt),

bez ich prawidłowego uwierzytelnienia, bądź potwierdzenia przez informacje zawarte w innych środkach dowodowych (np. dokumentach czy też zeznaniach świadków, a ostatecznie w zeznaniach stron) nie mogą być podstawą do poczynienia przez sąd na ich podstawie pozytywnych ustaleń faktycznych.

Równocześnie przy rozpoznaniu tego zagadnienia umknęło jego uwadze –

co należy podkreślić - **że stosownie do regulacji art. 126 § 1 pkt 5 k.p.c. w związku z art. 187 § 1 k.p.c. pozew powinien jedynie zawierać „wskazanie dowodu na wykazanie każdego z tych faktów”,** co jednak nie jest równoznaczne z obowiązkiem dołączenia do niego oryginałów dokumentów stanowiących źródła dowodowe, bądź ich odpowiedników w postaci prawidłowo poświadczonych ich odpisów przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (art. 129 § 2 k.p.c.).

Konieczność ich przedłożenia jest bowiem uzależniona od tego, czy zachodzi potrzeba przeprowadzenia z nich dowodu (nie zachodzi ona w przypadkach przewidzianych w art. 227 - 230 k.p.c.), czy ich przedłożenia zażądał przeciwnik strony (art. 129 § 1 k.p.c.), czy też, kiedy sąd w okolicznościach sprawy uzna za konieczne przejrzanie oryginału dokumentu, np. poweźmie wątpliwości co do jego sporządzenia lub treści (art. 250 § 2 k.p.c.)

W każdym z tych przypadków przyjmując jednak należy, że przed przystąpieniem do przeprowadzania postępowania dowodowego sąd rozpoznający sprawę (faktycznie przewodniczący składu orzekającego) zażąda ich przedstawienia (art. 208 § 1 pkt 4 k.p.c.).

Sąd Rejonowy rozpoznając niniejszą sprawę nie wywiązał się z tego obowiązku (nie zażądał od powódki przedłożenia uwierzytelnionych wydruków z systemu informatycznego pożyczkodawcy), przez co naruszył wskazaną powyżej regulację prawną.

Czyni to apelację uzasadnioną i prowadziło do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania

przy zastosowaniu regulacji art. 505¹² § 1 k.p.c.

Reasumując zaskarżony wyrok jest wadliwy i dlatego apelację jako uzasadnioną uwzględniono orzekając jak w sentencji na mocy regulacji art. 505¹² § 1 k.p.c.

Sąd Rejonowy rozpoznając ponownie sprawę uwzględni zawartą powyżej ocenę prawną i jeżeli powtórnie uzna za konieczne przeprowadzenie w sprawie postępowania dowodowego z zaoferowanych mu w pozwie dowodów z wydruków z systemu informatycznego pożyczkodawcy, to w oparciu o regulację art. 208 § 1 pkt 4 k.p.c. zobowiąże powódkę - w określonym jej terminie - do ich przedłożenia

wraz z ich prawidłowym uwierzytelnieniem (np. przez reprezentującego powódkę radcę prawnego, który potwierdzi ich zgodność z ich obrazem widzianym przez niego na monitorze), albo do udostępnienia mu „linku” do nich w systemie informatycznym pożyczkodawcy, czy też udostępnienia mu urządzenia, w którego pamięci się one znajdują, a następnie samodzielnie, naocznie, zweryfikuje zgodność przedłożonych mu wydruków z ich obrazem wyświetlonym na monitorze, czy też w wyświetlaczu udostępnionego mu przez powódkę urządzenia (przez ich „oglądnięcie”).

Orzekając w sprawie dokona oceny zebranego w sprawie materiału i poczyni ustalenia dotyczące wszystkich okoliczności faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy, bądź też wyjaśni, dlaczego nie uznał ich za udowodnione.

SSO Leszek Dąbek